

foc i lloc

Qüestió d'imatge

La imatge d'Andorra es deteriora amb l'escàndol de l'FCA i l'expulsió insensible d'un jugador

JOSEP ROIG

La imatge, entesa com aquella representació mental que els éssers humans ens fem de les coses, juga un paper transcendental en el desenvolupament de les persones i de les societats. En plena era digital i de la comunicació, la imatge esdevé una veritable carta de presentació al món, que es construeix la primera impressió del que som i del que fem a través de les imatges que oferim en els diversos mitjans –virtuals o no– amb què interactuem. I com que la primera impressió és el que compta, una bona imatge és necessària si es pretén circular amb cert èxit pels imprevisibles camins de les relacions humanes. Les imatges generen emocions, sentiments i estats d'ànim que s'incrusten en la memòria de les persones, conformant un compendi de vincles semiòtics que acaben condicionant les pròpies percepcions de la realitat. És per aquest motiu que disposar d'una bona imatge és tant valuós i necessari. I ja no només a nivell estètic –que també–, sinó perquè la imatge que transmetem de nosaltres mateixos constitueix un instrument de comunicació no verbal molt potent que ens permetrà ser acceptats i relacionar-nos amb d'altres persones. Per a un petit Estat com el nostre, que pretén

–en paraules de Jordi Cinca– reactivar la seva economia minimitzant la dependència que té d'Espanya i França, alhora que fent accions perquè vingui més gent i per no dependre només del turisme, la imatge que projectem a l'exterior importa. I en aquesta projecció hi juguen un paper clau tant el Govern –a través de les seves campanyes de promoció turística i comercial–, com la societat civil. Natura, singularitat i exclusivitat haurien de ser trets identitaris i diferenciadors de la marca Andorra que, dissortadament, s'allunyen molt del caduc model *outlet* de país projectat pels responsables d'Andorra Turisme. Tan lluny com la imatge de país acollidor que s'esmicola amb escàndols com el de l'FC Andorrà –amb jugadors estrangers en situació administrativa irregular, sense cobrar la nòmina i sense cotitzar a la CASS– i un Govern que respon a la situació amb total insensibilitat, expulsant un jugador del país. El filòsof francès Roland Barthes afirmava que la persona, en concebre les pròpies percepcions de la realitat com a documents, no posa en dubte el seu contingut. Si això és així, cal que comencem a preocupar-nos per la imatge que es projecta al món del nostre país.